עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלה מס' 34

מיום ראשון, ג' באלול תש"ף (23.8.2020)

באמצעות ZOOM

משתתפים: מר ליעד אילני – מ"מ ראש העיר, מר אדם קניגסברגר – סגן ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – סגן ראש העיר, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר.

חסרים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר צחי זליכה – המשנה לראש העיר, מר משה רווח – המשנה לראש העיר, עו"ד גלעד שריר – המשנה לראש העיר.

נוכחים: רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, עו"ד סהר פינטו – היועץ המשפטי, גב' לבנת ניזרי – מ"מ סמנכ"ל – אגף קש"ת, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, מר קובי בן עטר – מנכ"ל החברה הכלכלית, רו"ח שרון גולדמן מוטליס – סגנית גזברית העירייה ומנהלת אגף חשבות.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 33.**

מציג: ליעד אילני, מ"מ ראש העיר

2. **אישור העסקה מעל גיל 70 – מר שגב אריה – מורה למתמטיקה בישיבה התיכונית.**

מציג: שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

3. **אישור העסקה מעל גיל 70 – מר דנינו חיים – מורה לפיסיקה בישיבה התיכונית.**

מציג: שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

4. **אישור העסקה מעל גיל 70 – מר וקס ברוך – מורה לביוטכנולוגיה בתיכון "אוהל שם"'.**

מציג: שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

5. **אישור העסקה ניל גולדשטיין כנציג שירות מוקד עירוני ומוקד צופה באגף קש"ת.**

מציג: שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

6. **אישור להעברת פרויקט אשכול 5 כיתות גן בקומות ברובע עמית רג 1004, לחברה הכלכלית.**

מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל.

7. **אישור להעברת פרויקט אשכול 6 כיתות גן בקומות במתחם F1 בתמ"ל 1002, לחברה הכלכלית.**

מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל.

8. **אישור להעברת פרויקט הקמת בית ספר יסודי 24 כיתות ברוב עמית רג 1004, לחברה הכלכלית.**

מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל.

9. **אישור העברת פרויקט חניון ז'בוטינסקי (32 חניות) לחברה הכלכלית.**

מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל.

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 33.

מציג: ליעד אילני, מ"מ ראש העיר.

מר ליעד אילני: חברים, אני מתכבד לפתוח את הישיבה. אני רואה שגם מירה שנן הצטרפה, קובי בן עטר הצטרף. בונוס פרוטוקולים, האם אתם מתמללים, אפשר להתחיל? בסדר גמור.

אני פותח את ישיבת הנהלת העיר מספר 34, שמתקיימת באמצעות הזום. סעיף ראשון, אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מספר 33א'. תקציב ההחלטות נשלח לכולכם מבעוד מועד, האם יש הערות או שאלות? מאושר פה אחד? תודה רבה.

החלטה:

מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 33א'.

הצבעה:

אושר פה אחד.

2. אישור העסקה מעל גיל 70 – מר שגב אריה – מורה למתמטיקה בישיבה התיכונית.

מציג: שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

3. אישור העסקה מעל גיל 70 – מר דנינו חיים – מורה לפיסיקה בישיבה התיכונית.

מציג: שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

4. אישור העסקה מעל גיל 70 – מר וקס ברוך – מורה לביוטכנולוגיה בתיכון "אוהל שם"'.

מציג: שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

מר ליעד אילני: סעיף 2 – אישור העסקה מעל גיל 70, מר שגב אריה, מורה למתמטיקה בישיבה התיכונית. פרקש, בבקשה.

מר שמוליק פרקש: יש פה כמה בקשות באופן כללי. השאלה אם יש שאלות הבהרה, כי בסך הכל כולם עברו פה תהליך של ועדת שירות, אישור של מנהל האגף, מנהל בתי הספר. אז אם יש למישהו איזשהו משהו, בואו נעביר את זה כהחלטה אחת.

מר ליעד אילני: אני רק אומר, יש לנו ככה: אישור העסקה מעל גיל 70 למר שגב אריה, מורה למתמטיקה בישיבה התיכונית. למר דנינו חיים, מורה לפיזיקה בישיבה התיכונית, למר ברוך וקס, מורה לביוטכנולוגיה בתיכון אהל שם. אלה 3 הבקשות. אדם, רצית לומר משהו לגבי ברוך וקס.

מר אדם קניגסברגר: כן. ראשית העמדה העקרונית שלי, שבכל מקרה שמנהל בית הספר מבקש להאריך חוזה של מורה, או לפטר מישהו, תמיד כדאי ללכת לקראת המנהל, כי אחרת הוא לא היה מבקש את זה. במקרה אני ניהלתי בית הספר בתקופה... וקיבלתי את ברוך וקס לעבודה. הוא אחד האנשים הייתי אומר הכי יקרים שיכולים להיות, אדם משכמו ומעלה בכל המובנים, גם באישיות וכך הלאה. מחנך דגול, למרות שהוא עוסק בביו טכנולוגיה. הוא אחד המומחים הגדולים בתחום אני מבקש שיאריך ימים ואני מקווה שיהיו לו תלמידים ושירצו עוד ללמוד, כי אין הרבה כמוהו במערכת החינוך.

מר ליעד אילני: אמן ואמן. חוץ מאדם, האם יש הערות או שאלות? אנחנו מאשרים פה אחד את העסקתם מעל גיל 70 של מר שגב אריה, מר דנינו חיים ומר וקס ברוך.

החלטה:

מאשרים העסקה מעל גיל 70 - מר שגב אריה - מורה למתמטיקה בישיבה התיכונית.

הצבעה:

אושר פה אחד.

החלטה:

מאשרים העסקה מעל גיל 70 - מר דנינו חיים - מורה לפיסיקה בישיבה התיכונית.

הצבעה:

אושר פה אחד.

החלטה:

מאשרים העסקה מעל גיל 70 - מר וקס ברוך - מורה לביוטכנולוגיה בתיכון "אוהל שם".

הצבעה:

אושר פה אחד.

5. אישור העסקה ניל גולדשטיין כנציג שירות מוקד עירוני ומוקד צופה באגף קש"ת.

מציג: שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

מר ליעד אילני: סעיף 5 – אישור העסקה, ניל גולדשטיין כנציג שירות מוקד עירוני ומקוד צופה באגף קש"ת. פרקש, בבקשה. טוב, שמוליק ירד לי מהדיון משום מה, למרות שנשאר לו את הסעיף הזה, אז אני אציג אותו. ניל גולדשטיין הוא הבן של חבר המועצה דני גולדשטיין. מעוניין לעבוד כנציג במוקד השירות העירוני. חסרים לנו נציגים למוקד השירות. כמובן שמדובר בשכר מינימום כנהוג בדרגות הללו, בתפקידים הללו. אבל בגלל שמדובר בקרוב משפחה מדרגה ראשונה של חבר מועצה, נדרש אישור ההנהלה, וכמובן גם אישור מועצת העיר. פרקש, התחלתי להציג על ניל גולדשטיין, שנדרש אישור הנהלה ומועצה, היות והוא קרוב משפחה מדרגה ראשונה של חבר המועצה דני גולדשטיין.

מר שמוליק פרקש: נכון, הוא עבר את התהליך, נבחר במכרז. על פי החוק חייב אישור מועצה לפני שזה מגיע לאישור ועדת השירות של משרד הפנים.

מר ליעד אילני: נבחר גם במכרז. פרקש, אני אומר המכרז כבר התקיים, הוא נבחר כבר במכרז? פרקש? טוב, שמוליק יש לו איזו בעיה כנראה. אם שמעתי נכון, מה שהוא אמר פרקש, תקנו אותי גם אם אני טועה, שהוא כבר עבר מכרז, אבל נדרש אישור הנהלה ומועצה. לאחר מכן זה עובר גם לאישור של משרד הפנים. שוב, מדובר בתפקיד בשכר מינימום בדרגה הכי נמוכה, כנציג במוקד השירות העירוני, אבל היות ומדובר בקרוב משפחה מדרגה ראשונה, נדרש האישור שלנו. האם יש הערות, חברים? או שאלות?

עו"ד חיה מנע: ליעד, יש לי 2 שאלות. קודם שאלה ראשונה, מי היו החברים בוועדה, אם כאן הייתה איזושהי ועדה כזו שבחרה. כי בכל זאת, ראיתי שם שהיו 40 מועמדים, משהו כזה. נכון? אם אני לא טועה.

מר ליעד אילני: לא, לא.

עו"ד חיה מנע: סדר היום לא לפניי כרגע, קראתי אותו לפני, אבל אי אפשר במקביל לראות. אם היית משתף במסך אפשר היה לראות את זה במקביל. אבל למיטב זכרוני היו מועמדים רבים לתפקיד. נכון שהוא תפקיד בשכר מינימום, אבל כנראה שבכל זאת היו מועמדים רבים. אז הייתי רוצה לדעת איך בכל זאת עלה קרוב משפחה, בואו נבחר מבין כולם, מה הייחודיות שלו לעומת כולם.

מר שמוליק פרקש: חיה, אני אענה לך. מי שהיה יו"ר הוועדה זה אני. חברים בוועדה היו: מנהלת המוקד העירוני, נציג ציבור, נציג ארגון העובדים, ולמיטב זכרוני גם אביחי סגני או רונית, אני לא זוכר מבין שניהם מי היה. הוא לא הנבחר היחיד. היו מספר מועמדים, אני לא זוכר במדויק כמה, אבל נבחרו באותו יום סדר גודל של 3 או 4-

מר ליעד אילני: כתוב ש-12 נבחרו פרקש.

מר שמוליק פרקש: אז אוקיי, אני לא זוכר. אבל אני רוצה להגיד שהוא לא היה-

מר ליעד אילני: במכרז האמור, אני קורא מתוך חוות דעת של משרד עורכי וינברגר-ברטנטל ושות'. סעיף 3 לרקע העובדתי: למכרז האמור הוגשו קורות חיים של 42 מועמדים, 26 מתוכם זומנו למכרז. 14 מסך כל המועמדים הגיעו, ו-12 מתוכם התקבלו. קרי, כמעט כל המועמדים הפוטנציאליים בפועל התקבלו.

מר שמוליק פרקש: אני רוצה רק להוסיף עוד משפט אחד. תראו, אנחנו מדברים פה על משרות של מוקד עירוני, שבדרך כלל אנחנו תמיד שם בפער, אנחנו אף פעם לא מצליחים לאייש את זה באופן מלא. ולכן זאת משרה שלא אמורה להיות איתה בעיה. מה גם שכל התהליך נעשה כדין באופן מאוד ניטראלי, הוא באמת היה מועמד ראוי, אני אומר לכם כיו"ר הוועדה, באופן הכי אובייקטיבי שאני יכול להגיד את זה פה, וכולנו חשבנו אותו דבר.

גב' לבנת ניזרי: חשוב לי להגיד משהו, חיה. אנחנו מדברים על הליך שנמשך יותר מחצי שנה. הבן אדם, בגלל שהוא בן של, אנחנו נקטנו 20 מקדמי בטיחות ומשני זהירות, זה היה רק לחומרא. וההנחיה שלי שהיתה למנהלת המוקד, וזה ידוע, ליאת ידועה כאחת שמסננת אנשים ובוחרת בקפידה, ובגלל זה המוקדנים שלנו מצטיינים. ואגב, כל המוקדנים, כמעט רובם, פרקש אם אני לא טועה, ממשיכים אחרי זה בעירייה ורק פורחים. יש את האגדה האורבאנית בעירייה, שמי שמסננת את האנשים הכי טוב, זו ליאת אטדגי. כי הדרישות שלה... לאנשים, הן מאוד-מאוד מחמירות.

גב' מירה שנן: סליחה, אני רוצה לומר משהו, ליעד.

מר ליעד אילני: כן מירה, תודה.

גב' מירה שנן: אני רוצה לומר שההסבר שנתת, שמתוך 14 נבחרו 12, הוא הסבר משמעותי. אני אומרת את זה כדי שבמועצה יודגש העניין הזה. שלא יציג את זה מישהו במראית לא נכונה. לכן, מתוך 14 אז 12 נבחרו, זה בסדר גמור.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר בהזדמנות זו לכל חברי המועצה מהאופוזיציה, כל מי שמעוניין לסייע לנו בגיוס כוח אדם למשרה של נציג שירות במוקד העירוני, או לפיקוח, יש לנו תקנים, אבל חסר לנו כוח אדם, אין איוש, אנחנו נהיה מוכנים לשקול בחיוב, כמובן ועדת כוח אדם, גיוסם של אנשים טובים למשרות האלה שהעיר זקוקה להם, ולצערנו אנחנו חסרים באיוש על אף תקנים קיימים.

עו"ד חיה מנע: אני רק רוצה להתייחס, תודה על ההסבר. באמת, כשזה בהקשר הזה ובאמת כפי שמירה ציינה, צריך להדגיש את הנקודה הזאת, כי באמת העובדה שיש קרבה לא צריכה למנוע, אבל עדיין באמת כל הדרכים צריכות להיות נכונות וראויות. ואם זה נשמר במקרה הזה, אז כמובן שאין שום מניעה לכך.

גב' לבנת ניזרי: זה היה יותר מידיי, זה התנהל כבר חצי שנה, שהוא עבר עוד ועדה ועוד בדיקה ועוד ייעוץ משפטי. הבן אדם עבר לחומרא.

גב' מירה שנן: הכל בסדר. זהו, זה ברור.

מר אדם קניגסברגר: תנו לי גם להגיד משפט, אם אתם שומעים אותי. לדעתי הוא אובר קוואליפייד, הוא למד בבית ספרי, הוא היה יו"ר מועצת התלמידים ולא בזכות אבא שלו, והוא בחור מאוד מוכשר. אני רק מתפלא שהוא הולך לתפקיד כזה זוטר. אני מקווה שבעתיד הוא יגיע לתפקידים יותר בכירים, אבל לאו דווקא בעירייה.

מר ליעד אילני: צריך להתחיל מאיפה שהוא, אדם.

אינג' סיגל חורש: אדם, אני חושבת שאתה מתבלבל בבן. שניהם מאוד מוכשרים, אבל זה שמועמד לתפקיד, זה לא זה שהיה יו"ר מועצת התלמידים, אלא זה הצעיר יותר.

מר אדם קניגסברגר: קים, קים, סליחה, טעיתי.

אינג' סיגל חורש: אבל הוא גם אובר קוואליפייד.

מר אדם קניגסברגר: נכון מאוד, את צודקת.

גב' לבנת ניזרי: כל נציגי השירות שלנו מעולים.

מר ליעד אילני: אני מברך. אני רוצה לומר חברים בהזדמנות זו, שאני מברך על זה שבמדינת ישראל עדיין יש בנים של נבחרי ציבור שהולכים לעבוד. תודה רבה. ברזילי, זה היה הרמה להנחתה בשבילך. במקום להפגין בצמתים, היית צריך למחוא לי כף.

גב' לבנת ניזרי: איך ברזילי לא הגיב למשפט הזה. הוא שמע את המשפט הזה?

מר אדם קניגסברגר: חבר'ה, סליחה.

עו"ד רועי ברזילי: לא הספקתי, אבל הוא צודק. ליעד צדק.

מר ליעד אילני: תודה רבה. חברים, האם אני יכול לאשר את זה פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

החלטה:

מאשרים העסקה ניל גולדשטיין כנציג שירות מוקד עירוני ומוקד צופה באגף קש"ת.

הצבעה:

אושר פה אחד.

6. אישור להעברת פרויקט אשכול 5 כיתות גן בקומות ברובע עמית רג 1004, לחברה הכלכלית. מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל.

מר ליעד אילני: תודה רבה, סעיף הבא. אישור להעברת פרויקט אשכול 5 כיתות גן בקומות ברובע עמית רג 1004 לחברה הכלכלית. קובי בן עטר, מנכ"ל החכ"ל, בבקשה. קצת רקע רק. אני רוצה לומר יש לנו כמה סעיפים כאלה, כאשר אנחנו מקבלים החלטה על העברת פרויקטים מהעירייה לחברה הכלכלית. זה לאחר שמנכ"לית העירייה וסמנכ"ל התשתיות של העירייה המליצו בפני ראש העיר והנהלת העיר כי כרגע הפרויקט הזה יבוצע באופן מהיר יותר על ידי החברה הכלכלית, מבחינת זמינות לביצוע פרויקטים. וכידוע, בפרויקטים של מוסדות חינוך, אנחנו נמצאים במצב של מרוץ נגד הזמן כדי להספיק את כולם. אני מבקש בכל זאת על כל אחד מהפרויקטים, אבל סעיף-סעיף, שקובי יסביר לנו מה מדובר ובאיזה פרויקט מדובר. קובי, בבקשה.

מר קובי בן עטר: אז פרויקט של 24 כיתות ברובע עמית. כל הפרויקטים זה חלק מהפרוגראמה של המזרח, פרוגראמת החינוך שבעצם הצגנו תכנית איזה בתי ספר, גני ילדים ומוסדות חינוך צריך להקים. ועכשיו כל פרויקט כזה שצריך להתחיל אותו, אנחנו מחליטים שזה החברה הכלכלית, בנוהל הרגיל אנחנו מאשרים אותו בהנהלת העיר, שזה עובר לפתחנו. אז הפרויקט הראשון זה בית ספר יסודי 24 כיתות ברוב עמית. זה בעצם מכלול-

מר ליעד אילני: קובי, סליחה, רק שנהיה בסעיף. כי כל סעיף פה הוא בפני עצמו. כרגע אנחנו בסעיף 6, אישור להעברת פרויקט אשכול, 5 כיתות גן בקומות ברוב עמית.

מר קובי בן עטר: אין בעיה. אז באותו מקום יש ברובע עמית שטח חום מאוד-מאוד גדול, בחלק הצפוני, הכי צפוני של העיר, ממש בקצה של המשולש. יש שם שטח חום, זה השטח שהותר לצורך הקמה של אשכול של 5 גני ילדים. 5 הגנים האלה יוקמו בהתחלה במתכונת של חינוך מיוחד, הם ייתנו פתרון לתל השומר. אחר כך הם יעברו למקום אחר והאשכול הזה

ישמש בעצם את הגנים הרגילים לפי הפרוגראמה ספטמבר 2022. זה המכלול של 5 הגנים האלה.

מר אדם קניגסברגר: ליעד, אני רוצה להתייחס לזה. אני הסתכלתי על ההוצאות, בוא נגיד על ההמלצה לתקציב הזה. זה נראה לי מנופח בצורה בלתי סבירה ולא הגיוני. לא יכול להיות שאנחנו בעיר נבנה כיתת גן ילדים ב-4 מיליון ₪, זה בלתי סביר בעליל. בדרך כלל המחיר של משרד החינוך מאפשר איזה 1.5 מיליון ₪, כאשר הוא מקצבי לזה 750,000 ₪. אז ייתכן שאנחנו רוצים איכות קצת יותר טובה, וזה יכול להיות 2-2.2 מיליון ₪. אבל בלתי סביר שאנחנו נעשה יותר מפי 2 ממה שזה .

משהו פה נראה לי פגום, ואני הייתי מבקש התייחסות לעניין הזה. אנחנו אנשי ציבור, לא יכול להיות שאנחנו נבנה בתי ספר ב-14,000 ₪ למ"ר וגני ילדים בסכומים מוגזמים כאלה. אם אני אקח אפילו במחיר של 14,000 מ"ר, מה שעושים בדרך כלל בתיכוניים, אין פה מעבדות, אין פה כלום, איך מגיעים לסכומים כאלה? אז אני מאוד מבקש שהנושא הזה ייבדק.

אם במקרה המנכ"לית או הגזברית נמצאות פה, אני מבקש התייחסות לעניין הזה. אני לא אוהב לטרפד דברים בחינוך, אבל הסכום הוא אסטרונומי.

מר קובי בן עטר: אם יורשה לי לגבי האומדן לענות לאדם.

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר קובי בן עטר: אדם, שני דברים: א' – אנחנו נותנים פה אומדן ראשוני. התכנון המפורט-

מר אדם קניגסברגר: זה לא משנה. ראשוני, פי 2 זה מוגזם.

מר קובי בן עטר: רגע, רגע, יש לי גם הסבר לזה. אנחנו לא סתם אוהבים לנפח מספרים בשביל המספרים. יש לנו 2 גני ילדים שאנחנו עושים אותם עכשיו, גם בחרוזים וגם פרויקט שעדיין לא מקודם, כי הוא בתהליכי היתר מחודשים של רימט. אלה 2 פרויקטים של אשכולות גנים בקומות.

אני מסכים איתך אדם שבנייה של אשכולות גנים שהם רק בקומה אחת, אפילו בקומה וחצי, הם זולים יותר. אבל מהרגע שמתכננים אשכולות גנים, וזה אנחנו יכולים להראות לך פה סטטיסטיקה של תכנון מיטבי, שבהם אתה עולה לקומה שלישית ואפילו יותר, למעשה זה לא... משלש את העלות, לא בגלל שאנחנו רוצים, אלא המערכות לבניין משולב מורכב בו גם הגגות משמשים כחללים לעבודה ולהפעלה עם המתקנים ועם הכל, תוסיף לזה את המעליות וספרינקלרים, לבנות היום גן בקומה, בקומה וחצי זה זול. מקומה שנייה מלאה שהחללים למעלה הם בטיפול וקומה שלישית, אני מסכים איתך, זה מעלה מאוד-מאוד את המחיר. בעיריית רמת גן קיבלו החלטה-

מר אדם קניגסברגר: מדובר פה רק בנייה, לא מדובר פה על הקרקע. המחיר הזה הוא מבחינתי צריך להיבדק. קובי, אני כבר ראיתי את הדברים שאתם מבקשים במקומות אחרים, הם קצת מוגזמים, ואני רוצה שהדבר הזה ייבדק. אני מבקש שגם הגזברית אולי תתייחס או המנכ"לית, מי שמבין בבנייה.

אני יודע מה משרד החינוך מבקש וכמה זה צריך לעלות במקומות אחרים. גם כמנהל בית ספר בניתי דברים ולא היו מחירים כאלה.

מר קובי בן עטר: אני רק מזכיר שיש לנו גם מכרז, בסוף יש גם מכרז, הוא מצביע על המחירים האמיתיים, אדם.

מר אדם קניגסברגר: הגזברית ישנה?

רו"ח גלית שנייידר מימרן: כן, אני פה. שומעים אותי?

מר ליעד אילני: כן, גלית.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: אני במקרה הזה מסכימה עם אדם. אני חושבת המחירים הם, אני יודעת שהבנייה המרובה היא מייקרת, אבל אין ספק שהנקודה שלו היא מאוד-מאוד נכונה, כי המחירים שאנחנו מדברים עליהם, ביחס לכל הארץ, איך שהגעתי לתפקיד לפני שנה, בדקתי את העלות שלנו ביחס לכל הארץ, אנחנו יקרים יותר מכל מקום אחר, כולל תל

אביב. אני לא יודעת ממה נובעת הסיבה, ואני חושבת שאנחנו צריכים ללמוד את זה. כי אשכול חרוזים עולה לנו 20 מיליון ₪. כל דבר עולה לנו פי 2. משרד החינוך נותן 750,000 ₪, העלות הממוצעת בארץ היא בין 1.5 מיליון ₪ ל-2 מיליון ₪. אז משהו אנחנו יכולים לשפר, אין לי ספק. וזה אומר, קובי, ללמוד גם מרשויות אחרות, כי אין ברשויות אחרות עלויות כאלה. בדקתי, בעלות הזאת, מה שאדם לדעתי גם ניסה להגיד, בעלות כזאת למ"ר, אתה כבר קונה עם הקרקע. זה כבר עלות לא סבירה לבנייה, זה עלות לא סבירה מבחינתי, חייבת לשים את זה על השולחן. צריך לבדוק את העלויות.

מכרז, קובי, הכל טוב ויפה, אבל בסוף יוצא מצב שהאדריכלים, הקבלנים, הם אלה שקובעים לנו את הדברים. צריך הפוך, צריך לדעת לאן אנחנו שואפים ולזה לחתור. ולא שהאדריכלים באים ושמים לנו את הדברים. העלות הרי יכולה להיות 20 מיליון, 30 מיליון, 15 מיליון, הכל תופס. אנחנו צריכים לדעת איך לעשות יותר עם פחות. אני פה חושבת שיש לנו הרבה מה ללמוד.

קובי, אם אתה לוקח את זה עליך, א' – צריך לדבר על העמלה, אב זה כבר ברשות רחלי. אבל אין ספק שעמלה לפרויקט של 20 מיליון, לא הגיוני שהיא תהיה 2 מיליון ₪, בטח כשאתם מקבלים כל כך הרבה פרויקטים, זה גם לא מקובל בארץ. ב' –צריך לעשות את זה הכי טוב וגם להתייעל. הרי אחת הסיבות שאני רוצה להעביר את זה אליכם, כדי להיות יותר יעילה ולא להיות הכי יקרה בארץ.

אז אני אשמח, אני חושבת שאנחנו יכולים להעביר את זה גם ליועץ שלנו שיעזור לנו בבדיקה, אבל אין ספק שמדובר על עלויות שאני לא מכירה בארץ, אפילו בהשוואה מול תל אביב.

<u>מר קובי בן עטר:</u> אני רוצה רגע להגיד על זה משהו, גלית. א' – כל התכנון שלנו מתוכנן עקב לצד אגודל עם אגף החינוך, עם אגף ההנדסה, עם אגף התכנון. אין מ"ר אחד שאנחנו עושים שאנחנו לא מתאמים אותו בצורה שוטפת עם האגפים טכניים. אנחנו לא ממציאים עוד מטרים, ובטח שלא ממציאים מספרים. אנחנו רבים עם כולם להוריד מטרים בשעה שכל הזמן מוסיפים... אנחנו בשביל זה עשינו בקרה... חבר'ה, אתם רק מעבירים לנו את הפרויקטים לתכנון. תחליטו, אנחנו רגע במכר או רגע לפני מכרז, תעצרו אותם ותבדקו, תראו ש...

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> קובי, הערה קטנה. התלונה היא לא נגד, אני מבחינתי מסתכלת על זה לא חברה כלכלית או לא חברה כלכלית, זה פחות מעניין אותי. מעניין אותי העלות הסופית, כי עלות סופית, יכול להיות שמשהו אחר קובע את העלות. כמו שאתה אומר, השטח, הספח, עוד ספריה, עוד משהו. יכול להיות שאנחנו יכולים לחסוך. כשאנחנו רואים מול העיניים שלנו 1.2 מיליארד ₪ ב-5 שנים הקרובות, שאנחנו צריכים להשקיע במבני ציבור. אז אנחנו צריכים רגע להגיד סטופ, לא יהיה כסף להכל, ובואו נהיה יעילים יותר. וזו הציפייה, ולא קשור למעבר לחברה הכלכלית.

<u>מר קובי בן עטר:</u> בדיוק, וזה לא הדיון כאן. דבר אחרון ואני עוצר, לגבי חרוזים, אחרון, כי העליתם חרוזים. חרוזים עולה לנו 20 מיליון ₪ לא כי יש לנו שם... כי יש שם ספריה ויש שם מתנ"ס קטן ויש שם חללי התכנסות ויש תכנון... אז מפרויקט שיכול היה לעלות לעיר 15 מיליון, 13 מיליון, יעלה 20 מיליון ₪. אז לבוא אלינו כחברה כלכלית, ואדם, סליחה... זה לא במקום.

<u>מר ליעד אילני:</u> טוב, חברים. הדיון הזה-

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אין לי ספק, ואני לא חושד בכשרים, אבל המחיר פה הוא מוגזם. ואני הייתי מבקש שבאמת, אולי נצטנע קצת ונבנה בסטנדרט אולי אחר, אבל לא יכול להיות שהמחירים אצלנו בעיר יהיו פי 2. אני בהחלט חושב ש-1.5 זה צנוע מידיי, משרד החינוך עושה בנייה לא יודע איזה, זולה מאוד. בדרך כלל לוקחים ערים כמו של רמת גן וכך הלאה, עולה 2 מיליון ₪, 2.2 מיליון ₪. אבל לא יכול להגיע ל-4. ולכן, אם זה כפול ולא צריך פה להרוס ולבנות אלא פשוט רק לבנות, על קרקע בתולה שהיא שייכת לנו, מה הבעיה? אני לא מבין למה להגיע ל-4?

ורבותיי, מה שאמרה גלית, אני מוסיף, ככל שנרבה במחירים יותר גבוהים, יהיה לנו פחות לעתיד. זה ברור, אנחנו צריכים עוד המון-המון פרויקטים בחינוך. וחבל להוציא סכומים כאלה בלי לבדוק אותם. צריך שמישהו יבדוק את זה. אני בטוח שישנם אנשים שיכולים לבדוק את זה היטב-היטב ולא לנפח את המחירים שאולי יהיה חסר בסוף. ראיתי גם בקדנציה הקודמת שלקחו ספייר וגם זה לא הספיק, והוסיפו עוד 30% אחר כך. אני מבקש, היות שאנחנו עכשיו בקדנציה הזאת, אני רוצה לישון בשקט שאנחנו בונים בערכים סבירים.

מר ליעד אילני: קודם כל, הנתונים שאתם מעלים, השאלות וההערות, הם מאוד-מאוד במקומם, זה אין ספק, רק שזה לא הדיון כרגע הרלוונטי. אנחנו כרגע דנים האם להעביר את הביצוע לחברה הכלכלית. לגבי הסוגיה של סטנדרט הבנייה בעיר רמת גן של מוסדות ציבור, זה דיון נפרד, וגם הדיון על גובה התקורה שגובה החברה הכלכלית, הוא דיון נפרד.

לגבי הסטנדרט, אני אומר לכם משהו, הוא לא נמצא איתנו כרגע, אבל אני מניח שהוא לא יסתור אותי. יש לנו ראש עיר שאוהב מה שנקרא דברים בטוב טעם. כל מבנה שמתוכנן, הוא אוהב אותו שיהיה מהחומרים האיכותיים ביותר. אני לא רוצה להיכנס כרגע לפרויקט מסוים. אבל אני אומר לכם שיש פרויקטים שאפשר לעשות אותם ב-70% מחיר, ושיהיו באיכות פחות טובה, אבל הוא אוהב דברים בסטנדרט גבוה.

מר אדם קניגסברגר: גם אני.

מר ליעד אילני: בגלל זה אני אומר, הכל בסדר. זה דיון נפרד. לגבי התקורות, אני רואה פה תקורה של 5% לחברה הכלכלית. אני רוצה להחזיר אתכם לדיון שקיימנו, אחד הדיונים הראשונים בהנהלת העיר. אני באתי ואמרתי – חברים, אני לא מכיר פרויקט של משכ"ל לצורך העניין, לביצוע פרויקטים מהסוג הזה, שמשכ"ל גובים פחות מ-5% תקורה. עדיף לנו את ה-5% תקורה להשאיר אצלנו בבית לחברה הכלכלית, מאשר לתת לגורם חיצוני. רוצים מחר לבוא להגיד – לא 5%, 4%, זה דיון חשוב, אני לא מזלזל בשקל, אנחנו צריכים כל שקל, אבל זה דיון שצריך להתקיים אצל ראש העיר, יחד עם מחזיק תיק הכספים אלי מוסרי והמנכ"לית והגזברית, ונשב ונדבר. וראש העיר הוא גם עכשיו יו"ר החברה הכלכלית, נדבר על העניין הזה. אני חושב שמה שמשלמים למשכ"ל לצורך העניין, עדיף לשמור בבית, וזה צעד מבורך שעשינו בעניין הזה.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: ליעד, אתה משלם גם וגם, אני חייבת לתקן. אתה משלם גם וגם. אתה משלם 5%, זה לא מקובל בפרויקטים כאלה בארץ, בגלל שאת עלות הפיקוח ואת כל העלויות, יש גם ככה בחברה הכלכלית. אתה משלם עוד 5% עלות שהיא גבוהה, וקובי יודע את זה בעצמו. אבל כיוון שלא היה לו היקף כזה של פרויקטים, אני מניחה שאנחנו נוכל לדבר ולסגור על סכום יותר נכון.

מר ליעד אילני: חד משמעית, גלית. אנחנו נדבר ונסגור. אני מזה שנה וחצי מבקש כבר לחתום הסכמים בין העירייה לבין התאגידים העירוניים. דווקא הקורונה הייתה זמן טוב לטפל בנושא הזה. אני אדבר מחר עוד פעם עם ליה פרנקל, כדי לבדוק עומד כל הנושא של הסכמים בין העירייה לבין התאגידים. צריך לתקף אותם, זו כבר לא פעם ראשונה שמבקשים את זה. אני רוצה רגע לפנות למחזיק תיק הכספים אלי מוסרי. הוא איתנו? הוא ביקש לדבר.

מר קובי בן עטר: ליעד, אני רק רוצה להגיד משהו לגבי התקורה אחרי שאלי ידבר, או אם הוא לא עולה, אז להגיד רק משפט אחד.

מר ליעד אילני: אוקיי.

מר קובי בן עטר: לגבי התקורה, אני הראשון שאומר, אמרתי את זה גם לאדם וגם למנכ"לית ובטח גם לגלית. החברה הכלכלית לא צריכה להרוויח כסף, היא צריכה כל שנה לגמור מאוזן. אוקיי? זה המטרה שלה, כי היא צריכה לשרת את העיר. אנחנו לא צריכים לגמור קופה עם יתרות. אנחנו צריכים להיות מאוזנים. הדבר הזה, ככל שאנחנו נעשה יותר פרויקטים, ואני מזכיר שאמנם קיבלנו הרבה מאוד פרויקטים, המימוש האינטנסיבי שלהם יקרה רק שנה הבאה. אנחנו היום בשלבי תכנון. ולכן, אני כבר אומר, שככל שהחברה הכלכלית תעשה יותר פרויקטים, אחוז התקורה שלנו יכול לרדת גם ל-4% וגם ל-3%, אפילו ל-2.5%, חד משמעית. אני כמנכ"ל של חברה כלכלית לא אתנגד לזה, אני אפילו אתמול בזה.

אבל אנחנו צריכים להגיע מה שנקרא לאיזון תקציבי. כשאנחנו נייצר את העבודה שנותנים לנו בשנה הבאה בעזרת השם עם מאות מיליונים החל מהשנייה השנייה... שנה הבאה, חד משמעית אפשר לדבר על זה, ואז אנחנו נוכל להוריד את התקורות.

עכשיו למשל זה הדבר הכי לא נכון להוריד תקורות, כי נתתם לנו עכשיו סתם למשל עוד משימות של עשרות בתי ספר, שאנחנו צריכים לעשות במרכז העיר, ושהם יצאו לדרך בעוד שנתיים. זה אומר שצריך עכשיו לייצר הרבה מאוד... של כוח אדם שיתכנן. הדבר הזה עולה הרבה מאוד כסף. אנחנו לא מייצרים את ההכנסות, כי בית ספר שנעשה ל-2024, נתחיל אותו בעוד שנתיים. אבל מהנדס, כדי שילווה את הפרויקט הזה ועוד 3 אנשים, זה משהו אנחנו צריכים עכשיו.

ולכן חשוב מאוד אדם וגם גלית, אין בכלל ויכוח. התקורות צריכות לרדת בכפוף לאיזון התקציבי של החברה הכלכלית. אנחנו הראשונים שנברך על זה. זה אומר שאנחנו נכנסים למסלול, אנחנו נברך על זה.

מר אדם קניגסברגר: אני לא דיברתי על התקורות. אני דיברתי רק על הסכום הכללי שנראה לי מוגזם. אין לי בעיה להעביר את הפרויקט לחברה הכלכלית, אני נצביע בעד, בתנאי שמישהו יבדוק את כל הנושא של המחירים. גם התכנון...

מר ליעד אילני: אדם יקירי, אני מבטיח לך הבטחה של 100%. יש מישהי קוראים לה גלית שניידר מימרן. היא לא תיתן לשקל אחד לצאת, היא תבדוק הכל לעומק. גלית, תבדקי את כל הפרויקטים, איפה שיש לך השגות, תפני לראש העיר ולמנכ"לית, ונקים בעניין הזה דיון נפרד. ואני מודה באמת לאדם, שמעלה את הטענות שלו בנושא הזה. איפה שאפשר להתייעל, כמובן שצריך לעשות את זה.

אני מזכיר שאנחנו מאשרים היום פשוט את העברת הפרויקט אל החברה הכלכלית. אז בואו כרגע רק נאשר את זה. אישור להעברת פרויקט אשכול 5 כיתות גן בקומות ברובע עמית רמת גן 1004 לחברה הכלכלית. האם אפשר פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

החלטה:

מאשרים העברת פרויקט אשכול 5 כיתות גן בקומות ברובע עמית רג 1004, לחברה הכלכלית.

הצבעה:

אושר פה אחד.

7.	אישור להעברת פרויקט אשכול 6 כיתות גן בקומות במתחם בתמ"ל 1002, לחברה הכלכלית. מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל.

מר ליעד אילני: תודה רבה. סעיף 7 – אישור להעברת פרויקט אשכול 6 כיתות גן בקומות במתחם F1 בתמ"ל 1002 לחברה הכלכלית. קובי, בחצי דקה רק כמה מילים על הפרויקט.

מר קובי בן עטר: אשכול הגנים הזה זה אשכול גנים במתחם F1, איפה ששבירו כבר התחיל לבנות. אנחנו למעשה צריכים להיות מוכנים לפני ששבירו מסיים את העבודה עם אשכול גנים שייתן מענה גם לשבירו וגם לבניינים אחרים שמתממשים באותו אזור. ולכן אנחנו חייבים להשלים תכנון ואחר כך כמובן לצאת למכרזים ולביצוע.

מר אדם קניגסברגר: אוקיי, אמרתי, אין לי בעיה להעביר לחברה הכלכלית, זה בסדר. הבעיה היא לבדוק את המחיר. כמוכן גם התכנון וניהול הפרויקט, כל אלה שצריכים לשלם מראש, צריכים להיות בהתאם למחיר הסופי של הפרויקט.

מר ליעד אילני: ייבדק, כמובן. חזר אלינו אלי מוסרי. אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אהלן. אני רוצה להתייחס לגבי הדברים שאמר אדם חברי הטוב וגם הגזברית גלית. יש פה נושא קודם כל עקרוני לגבי מה תפקידה של החברה הכלכלית. זה נושא שאנחנו דנים בו הרבה-הרבה זמן. והחברה הכלכלית היא זרוע ביצועית של העירייה בעבודות ופיקוח ובקרה. איך אומרים, גם לתת נפח תעסוקתי וגם לבדוק שהכל מתנהל כמו שצריך. ועל הדרך, אם היא מרוויחה כסף, שהעירייה תקבל דיווידנדים.

מה קורה פה? קורה פה שאנחנו מעבירים לחברה הכלכלית כמעט כל עבודה. אני מדגיש כמעט, כיוון שייתכן שנפלו דברים בין הכיסאות. החברה הכלכלית לצערי, או בנסיבות המשק, היא לא מצליחה לגייס לעצמה עבודות, מכאן שהיא לא מצליחה לגייס כספים מחוץ לכותלי העירייה, ומכאן שהעירייה הייתה יכולה להרוויח ממקורות אחרים. ואז, כשהחברה הכלכלית מקבלת עבודה מהעירייה, אז העמלה שהיא מקבלת מאיתנו, זה בעצם מעלה את גובה העסקה מבחינת שווי העבודה. במידה ונשאר משהו, זה הופך להיות דיווידנד עבור העירייה.

החברה הכלכלית היא על קליפה דקה כבר הרבה שנים. היא עדיין חייבת כסף, הלוואת בעלים של העירייה משהו בסביבות 3-4 מיליון ₪ המספר

הסופי, אבל זה לא העניין העיקרי. העניין העיקרי, אני הולך כרגע על העלויות. רבותיי, נתחיל להכניס לעצמנו לראש שעם כל הכבוד, איך שהדברים מתנהלים, לפי דעתי יש פה בזבוז כספי ציבור בדרך של האומדנים. ברגע שהאומדן הוא קבוע, הקבלנים מתיישרים לאומדן. אל תשאלו אותי איך, אבל כל קבלן יודעי מהו האומדן ומהו המכרז.

עו"ד רועי ברזילי: נו בחייך, איך אפשר להגיד כזה דבר?

מר אלי מוסרי: אני אומר את דעתי.

עו"ד רועי ברזילי: אבל זה לא דעה. זה נשמע לך הגיוני?

מר ליעד אילני: רועי, תאפשר לאלי להשלים. תתייחס אחרי זה.

מר אלי מוסרי: רועי, מקסימום תחלוק עליי, אני אומר את דעתי. אני בדעה שרוב הבלנים שעובדים עם עיריית רמת גן, הם יודעים מה קורה במסדרונות של העירייה. אני אומר את דעתי, מקסימום תחלוק, תגיד לי 'אלי, אתה לא צודק'. אוקיי, לא צודק, אני אומר את דעתי. והלוואי והיינו יכולים לגייס קבלנים, לקחת קבלנים, לתת לעיריית חולון סתם דוגמא או פתח תקווה או תל אביב או ראשון את הקבלנים שלנו, ולקחת את הקבלנים שלהם. סתם אני זורק. ואז יכול מאוד להיות שהמספרים היו אחרים. אבל זאת לא הבעיה. יש היום שיטת עבודה אצל קבלנים, שיטת פאושלי, זה מפתח, אוקיי? שבו בעצם נותנים לקבלן פרויקט, ואז הוא נותן לנו מחיר של מפתח. זאת אומרת, רק להיכנס פנימה שהוא לוקח לעצמו את כל ההוצאות. ולמה אני אומר את זה? בשיטת פאושלי רבותיי העירייה תחסוך הרבה-הרבה כסף. גם מכרז כמובן, הכל במכרז. אבל פאושלי. למה? בפאושלי אין משחקים של אקסטרות ותוספות ודברים כאלה. זה לא יהיה.

גלית צודקת, היא צודקת מאה אחוז. כל השוואת עבודה שאנחנו עושים, שהצוות המקצועי בגזברות עושה בין עיריית רמת גן לעירייה אחרת, אנחנו יוצאים יותר יקר. בשורה התחתונה. אני אומר בוועדות שהמכרז מתנהל כדין והכל מתנהל כדין, והפיקוח מתנהל כדין, והבקרה כדין.

אבל בשורה התחתונה של העלות, אם ניקח גן ילדים 100 מ״ר ברמת גן על אותו מפרט, ונעביר את זה 100 מ״ר בחולון, רמת גן תהיה עלות יותר יקרה. אל תשאלו אותי למה, זה מה שקורה שבבדיקה. צריך לשאול את עצמנו: א' – למה זה קורה? ב' – איך אפשר להתגבר על הדבר הזה? משום שברגע שנחסוך כסף בפרויקט א', יהיה כסף לפרויקט ב' ו-ג'. ועוד בשנה כמו שנת הקורונה, שכל שנה יש לנו יותר קושי בגלל כספים ופרויקטים שעכשיו מתעכבים מסיבות כאלה ואחרות. מכאן, שצריכים להתחיל לעבוד בצורה מושכלת בפרויקטים שלנו, ולא לעבודה באוטומט. ואם מישהו פה מתווכח איתי על עובדות, אז אני אזכיר לכולם. אני בעיריית רמת גן 21 שנה. ותיק יותר מכולם. נער הייתי וגם זקנתי. וקבלנים באו אליי והיו אומרים לי באיזה מחירים ייגמרו דברים אפילו, עד כדי כך, אוקיי? יש קבלנים שמסתובבים ויודעים ומכירים, ויש להם קשרים טובים, ואולי גם עושים עבודה כשר למהדרין. אבל אם גן ילדים בשטח של 100 מ״ר עולה יותר יקר מאשר אותו גן ילדים עם אותו מפרט בעיר אחרת, זה מחייב אותנו לבדיקה למה זה קורה לנו. תודה רבה.

<u>מר ליעד אילני:</u> אלי יקירי, אתה לא היית בשיחה, אתה ירדת. אנחנו סיכמנו בהמשך הדברים של אדם וגלית, שיתקיים דיון בנושא הזה לא בפורום הנהלה, אלא בראשותו של ראש העיר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> מצוין. מצוין. שמח לשמוע.

<u>מר ליעד אילני:</u> יחד איתך ועם המנכ״לית. ונדון בכל הסוגיות הללו. כרגע אנחנו רוצים לאשר רק את העברת הפרויקט לחברה הכלכלית.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אין בעיה.

<u>מר ליעד אילני:</u> לגבי תקורות ואומדנים וכל מה שקשור בזה, יתקיים דיון, כדי שנוודא שאנחנו פועלים בצורה הכי יעילה שיש ועושים שימוש בכספי הציבור כפי שצריך. רועי ברזילי בבידוד רשום לי, כן בבקשה. בבידוד בפעם השלישית צריך לומר.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כן. תראו, אני אגיד לכם מה, אני מסתייג מהאמירות הכלליות האלה שכולם תמיד יודעים את האומדנים, ותמיד אנחנו יותר יקרים. זה כל מיני אמירות כאלה כלליות, שאני אומר בקלות – יכול להיות שהן נכונות, אבל הן בוודאי לא קבועות. זאת אומרת, לא תמיד זה ככה, ולפעמים יש דברים אחרים, ואף אחד לא יודע את האומדן.

ברוב המקרים, אף אחד לא יודע את האומדן. ברוב המקרים אף אחד לא יודע את האומדן. ברוב רובם של המקרים, איש לא יכול לדעת את האומדן, אף אחד לא יודע את האומדן. אנחנו יכולים לזרוק דברים לא אחראים לאוויר. כי המשמעות של לדעת את האומדן זה שמישהו היה מושחת והעביר את האומדן, או היועץ שלנו או חלילה מישהו מתוך המערכת, זו המשמעות של הדברים. כשאומרים משפט כזה, שמישהו ידע את האומדן, מישהו היה מושחת. ואני אומר לכם, התיבה שלי סגורה ונעולה, אף אחד לא נכנס, אני מסתכל על המעטפות לפחות במכרזים שלנו, המעטפות נעולות וחתומות. ואני אומר, גם אנחנו כאנשי ציבור, ואנשים שצריכים להיות קולגיאליים לפחות כלפי אנשי מקצוע שנמצאים פה גם בתמונה הזאת, צריכים לדעת שאומרים כזה משפט, צריך להיזהר פעמיים.

ואני לא חושב שיש מישהו כאן, כולל גלית, כולל אלי, שעשו מחקר השוואתי בין ערים אחרות לגבי אותו דבר. וגם אם כן, התפוחים לא דומים לאגסים. אני לא יודע מה בונים בחולון שאפשר להשוות אותם לרמת גן, לא יודע. ומי שאומר פאושלי ככלל, גם טועה. כי יש מקרים שנכון לעשות פאושלי ויש מקרים שנכון לעשות מכרז.

נכון לכולנו שאנחנו מדברים ברמה הפרטית, הכי פשוט בעולם, כשאני הולך וצריך להזמין קבלן שיבנה לי את הבית, הכי נכון, יש לי חופש מוחלט לנהל מו"מ, ותוך כדי הבחירה להמשיך לנהל איתו מו"מ ולשנות לו כל מיני דברים בדרך. אבל כשאני במערכת ציבורית ואני כפוף לחוק חובת המכרזים, הכללים הם קצת שונים. ולרוב, המחירים יהיו יותר יקרים, לא בגלל שאנחנו רמת רק, אלא בגלל שאנחנו כפופים לכללים האלה.

ומה שאני חושב שעשינו ובצדק, בהמון מכרזים לאחרונה, ניסינו לשלב בין הגישה הפרטית לבין הגישה הציבורית. החובה לעשות מכרזים מצד אחד, לייצר מכרזי מסגרת ולהכניס קבוצות של קבלנים לתוך המסגרת. ואחרי זה במסגרת הליך התמחרות פנימי, אנחנו מסוגלים לשקף פחות או יותר מה שאנחנו עושים לשוק הפרטי כשאנחנו רוצים לנהל מו"מ עם מי שאנחנו מזמינים ממנו עבודה. ולכן באמת, אני לא נכנס לתוך הפרטים עצמם, אני רק אומר באמת להיזהר באמירה שלהם. אין פה כלל קטגורי. יכול להיות שיש דברים שהם לא טובים, יכול להיות דברים שצריך לתקן. אבל באמת לא לקבוע כללים, בטח לא אחידים כאלה.

מר ליעד אילני: חברים, אני מבקש, פשוט מתקרבים לזמן הסיום ויש לנו באמת פה סך הכל דיון מעין טכני היום. אני מבטיח לכם, זה סוגיות מאוד חשובות מה שאתם מעלים, ראוי שיתקיים דיון רציני ועמוק בראשותו של ראש העיר על העניין הזה.

מר אדם קניגסברגר: תודה רבה.

מר ליעד אילני: האם אני יכול לאשר פה אחד את העברת פרויקט אשכול, 6 כיתות גן בקומות במתחם F1 בתמ"ל 1002 בחברה הכלכלית?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר ליעד אילני: פה אחד, תודה רבה.

החלטה:

מאשרים העברת פרויקט אשכול 6 כיתות גן בקומות במתחם F1 בתמ"ל 1002, לחברה הכלכלית.

הצבעה:

אושר פה אחד.

8. אישור להעברת פרויקט הקמת בית ספר יסודי 24 כיתות ברוב עמית רג 1004, לחברה הכלכלית.

מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל.

מר ליעד אילני: סעיף 8 – אישור להעברת פרויקט הקמת בית ספר יסודי 24 כיתות ברובע עמית רמת גן 1004 לחברה הכלכלית. קובי, בקצרה על הפרויקט.

מר קובי בן עטר: זה גם פרויקט במסגרת הפרוגראמה הנדרשת על מנת לעמוד ביעדים של האכלוסים במזרח העיר. באותו מתחם בשכונת קריניצי ברובע עמית, יש שם שטח חום גדול. אנחנו בונים שם בית ספר חדש, 24 כיתות. גם פה אנחנו נדרשים להכין תכנון כמה שיותר מהר, על מנת שבית הספר יסתיים בספטמבר 2022. אגב, האומדן פה 55 מיליון ₪, זה לא אומדן שלנו, אומדן של אגף התשתיות, שהכין אותו כאומדן ראשוני. בתכנון מפורט, אנחנו כמובן נהדק את האומדנים.

אני רק רוצה... מאוד שקופה. אני מזמין אותך, אלי, וגם את אדם שהיה אצלנו דירקטור, אני מזמין אתכם לבוא אלינו, לראות התהליך המקצועי שאנחנו עושים לגבי קביעת האומדנים שלנו.. אנחנו תחת בקרה צמודה, אנחנו עובדים גם מול אגף התשתיות עזרא נחום, גם מול הגזברות לגבי האומדנים שלנו, הכל שקוף והכל על השולחן.

אנחנו... לפני שאנחנו מקבלים אישור מסודר שזה קיבל את האישור שלכם, הדברים נעשים באמת בצורה מאוד-מאוד פתוחה. אנחנו בוודאי ובוודאי לא מנפחים אומדנים בשביל שיהיו לנו תקורות רחבות יותר או גדולות יותר. אני אומר את זה כי אני מידי פעם שומע את זה. הייתי מאוד רוצה שתבואו לחברה הכלכלית, אני אעשה לכם פה יום עיון, להביא אתכם נקודתית לישיבות המטורפות שאנחנו עושים פה, על הריבים המטורפים, על הכמויות והתכנון המקצועי.

תבואו תראו בעצמכם את המאבקים שאנחנו עושים כדי להגיע למספרים האמיתיים. אתם תראו שהתפקיד שלנו להגן על האינטרס העירוני הוא לא פחות משלכם, וזה התפקיד שלנו. אלי, אני מזמין אותך, אני שומע אותך כבר שנתיים אומר את זה. בוא אלינו, בוא תלמד, תשב אצלנו יום אחד עם הגזבר, איתי, עם סמנכ"לית ההנדסה, תראה בעין שלך. תבוא שבוע, אני בטח שבישיבת המועצה הבאה שלך אתה תגיד דברים קצת אחרים. אני בטוח.

דוברת: אפילו אני יכולה להגיד בתור סמנכ"לית הנדסה שאנחנו מוצאים את עצמנו אפילו מקיימים דיונים מול גורמי עירייה, בניסיון להוריד את הדרישות לרמה יותר סבירה בעינינו. אבל שוב, כל אחד ניזון מהציפייה שלו לנצל את המקסימום בתחום שלו. בסופו של דבר, אנחנו לא המזמין, אנחנו הגורם המבצע.

מר ליעד אילני: ברור, טוב חברים, אני חייב להתקדם לסיום הישיבה. האם אפשר לאשר העברת פרויקט הקמת בית ספר יסודי 24 כיתות ברובע עמית רמת 1004 לחברה הכלכלית?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר ליעד אילני: פה אחד, תודה רבה.

החלטה:

מאשרים העברת פרויקט הקמת בית ספר יסודי 24 כיתות ברובע עמית רג 1004, לחברה הכלכלית.

הצבעה:

אושר פה אחד.

9. אישור העברת פרויקט חניון ז'בוטינסקי (32 חניות) לחברה הכלכלית.
מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל.

מר ליעד אילני: סעיף אחרון, סעיף 9 – אישור העברת פרויקט חניון ז'בוטינסקי 32 חניות לחברה הכלכלית. קובי, בבקשה.

מר קובי בן עטר: כן, זאת הייתה פנייה של ראש העיר לחברה הכלכלית. עיריית רמת גן בעצם עשתה עסקה עם יזם בפסגת דן, לא פרויקט שהיינו מעורבים בו, איזשהו משהו נכסי.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא עסקה. במסגרת התב"ע היו לנו חניות שם.

מר קובי בן עטר: במסגרת התב"ע, כן, כן. לא, אבל יש גם הסכם בין העירייה, הסכם שאני לא מעורב בו, בין היזם ובין העירייה בעצם לקבל 34 מקומות חנייה. זה מחולק ל-2 מתחמים בתוך החניון. היזם

למעשה השלים את הבנייה של הפרויקט ורגע הוא רוצה למסור את זה לעירייה. התבקשנו על ידי ראש העיר בעצם לבחון מה הקונסטלציה הנכונה ביותר כדי לקבל את החניות ולהפעיל אותן. הצגנו לו איזשהו מתווה שאומר שהדבר הנכון זה בעצם מכירת מנויים שנתית. עשינו איזשהו אומדן ראשוני. הוא ביקש מאיתנו בעצם לנהל את התהליך הזה. אז כדי שנוכל לנהל אותו בצורה מסודרת, גם מול היזם ש... את החניות ואחר כך גם התפעול, לנהל את ההכנסות למנויים כולל לוודא שהכל בסדר, אז אנחנו קודם כל בנוהל, כמו כל פרויקט... גם פרויקט כזה, מבקשים את אישור הנהלת העיר, כדי שנוכל להתעסק, לפרסם מנויים וכו'. אז אנחנו מביאים את זה להנהלת העיר.

מר אדם קניגסברגר: באיזה מספר בז'בוטינסקי זה נמצא?

מר קובי בן עטר: ז'בוטינסקי 105.

עו"ד חיה מנע: איפה זה יוצא 105?

עו"ד רועי ברזילי: איפה שאבנת.

עו"ד חיה מנע: החנויות האלה בעצם, למה לא לתת אותם תושבים אולי. אני יודעת שזה ליד בית... לא?

עו"ד רועי ברזילי: חיה, לפי התב"ע היו שם 70 חנויות שהיו אמורות להיות מיועדות לציבור, והכניסה אליהן תהיה רק מתוך השכונה. כל יתר הכניסות אמורות להיות מז'בוטינסקי. היה צריך להסדיר על פי התב"ע, לקבוע מן תקנון כזה של שימוש, לרבות עלויות ואחזקה. יש שם עלויות של אחזקה גם של החניון, אנחנו לא יכולים, זה יותר יקר. אז אמור להיות גם שער שמפריד בין החניות, שלא יכנסו מהשכונה והכל. בקיצור, זה פרויקט.

עו"ד חיה מנע: כן, אבל החניות... נכון?

מר אלי מוסרי: ליעד, אפשר להתייחס רגע?

מר אדם קניגסברגר: כן, כן.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להתייחס לעניין ברשותכם, שני דברים. דבר ראשון, קובי מקבל את ההמלצה שלך, אני אבוא אליך, אני אבקר, נקדיש לכך בוקר, מה שצריך כדי ללמוד. תדעי לך קובי דבר אחד, מכל הדו"חות הכספיים של החברות העירוניות שאני עובר על כולן ועל התאגידים, הדו"ח שאני עובר עליו הכי-הכי בקפידה זה הדו"ח של החברה הכלכלית, רק שתדע את זה. אבל מה, אני בשמחה רבה מרים את הכפפה, אני אבוא אליך, תראה לי, הלוואי ואני אתבדה, ואני הראשון שאני אבוא למועצה, ואני אגיד ראיתי וזכיתי מה שראיתי.

לעצם העניין של החניון, אני מתנגד בצורה נחרצת שגורם מהעירייה ינהל מגרש חנייה. אני חושב שעדיף להשכיר את זה בשכירות, כיוון שאז בשכירות יש גם ארנונה. אתם צריכים לזכור. אם אנחנו נפעיל את זה, אנחנו לא מקבלים ארנונה. היום ארנונה זה בערך 100 ₪ מכל חנייה. אוקיי? רק שתדעו את זה. עדיף לנו להשכיר את זה לגורם חיצוני במכרז רועי, כמו שצריך לעשות ולהפעיל את זה... זה לפי דעתי הדבר הטוב ביותר לעשות בנכס הזה של העירייה. זאת דעתי האישית.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, אפשר לעשות את זה. אבל שתדע בגישה הציבורית, אם אתה עושה את זה, אתה עוד יותר מתרחק ממה שציפינו לעשות שם לפי התב"ע, שזה ישמש חניון ציבורי פתוח. שים לב, מה שאתה אומר קרה למעשה בחניון אמות אטריום, ששם יש לנו 2 קומות, 295 חניות.

מר אלי מוסרי: לא, זה לא מדויק. רועי, זה לא מדויק.

עו"ד חיה מנע: לא נותנים את זה לציבור.

מר אלי מוסרי: בדיוק. זה לא מדויק. זה 2 דברים שונים. זה חניות שלנו בטאבו.

עו"ד רועי ברזילי: לא, הן לא חניות שלנו בטאבו.

מר אלי מוסרי: ככה אני הבנתי.

עו"ד רועי ברזילי: על מה אתה מדבר, על איזה חניון?

מר אלי מוסרי: על החניון של דן.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא משנה. במהות, אם אתה... את זה, יש שם שומר בכניסה שיגבה מחירים.

מר אלי מוסרי: לא, לא, לא. החניון של אטריום הוא בבעלות מלאה של חברת אטריום.

עו"ד רועי ברזילי: לא, יש לנו 295...

מר אלי מוסרי: לא, לך אין, זכות שימוש, שלא משתמשים בה.

עו"ד רועי ברזילי: לא משתמשים בה בגלל שזה היה המנגנון.

מר אלי מוסרי: לא משנה, אבל פה אני הבנתי.

עו"ד חיה מנע: מה זה לא משנה? בטח שזה משנה. אלי, מה זה לא משנה? אזורים עם מצוקת חנייה שאין לתושבים חנייה, אנחנו כרשות מקומית צריכים לדאוג שהחניות האלה כן יהיו בשימוש של התושבים שלנו. זה מאוד משנה. צריך למצוא מנגנון שיאפשר לנו להשתמש בחניות האלה.

מר אלי מוסרי: חניה, עם כל הכבוד, זה חניון שיכול להכניס כסף לקופה הציבורית.

עו"ד חיה מנע: עם כל הכבוד, הקופה הציבורית מקבלת כסף מארנונה. אתה צריך גם לתת לתושבים שלך כמו שעיריית תושבים נותנת להם אפשרות לחנות ב-10 ₪ בלילה או ב-4 ₪ בלילה.

מר אלי מוסרי: אין לי בעיה, זה אני מוכן לתת גם כן.

עו"ד חיה מנע: אתה לא יכול לעשות כסף מכל דבר. יש לך תושבים שמשלמים לך ארנונה... מה זה, כל דבר זה כסף? יש פה תושבים... חנייה. אנחנו לא עסק כלכלי, אנחנו עירייה, לא חברה כלכלית, עם כל הכבוד.

מר אלי מוסרי: חיה, את אחר כך תבואי תבקשי תקציבים, נגיד לך מאיפה להביא אותם.

עו"ד חיה מנע: חיה, אני בהזדמנות אשב איתם על תקציבים, אני אגיד לך היטב מאיפה אפשר לקחת.

מר אלי מוסרי: תגידי לי, בבקשה, תגידי לי.

עו"ד רועי ברזילי: אלי, גם זה לא יהיה כלכלי לאף אחד לנהל את החניון הזה.

מר אלי מוסרי: יכול להיות. זה באמצע ז'בוטינסקי, מי השכיר שם חניות, מי ישלם שם? עזוב.

מר אלי מוסרי: אז תזכיר את זה לדיירים.

עו"ד חיה מנע: ... לעשות את זה כחול-לבן, חנייה לתושבי העיר עם תו חנייה, ולעשות אכיפה במסגרת האכיפה העירונית... אפשרות כניסה לתושבי האזור בעלי בו חנייה. זה אזורים עם מצוקת חנייה.

מר ליעד אילני: אני רוצה להודות לכולם, אנחנו פשוט, כמו ששמתם לב, הצטרפו כבר לישיבה של הנהלת העיר הרבה מאוד מעובדות בית עמנואל שמתחילות איתי כרגע פגישה בנושא רפורמת הצהרונים. אני מוריד את הסעיף הזה מסדר היום, נביא את ההערות של אלי ושל חיה בפני ראש העיר. וככל והוא עדיין יתעקש את זה, אנחנו נעביר את זה לאישור הנהלה מחר במייל בין כולם. נכון לכרגע אני לא מקיים הצבעה בנושא הזה. תודה רבה לכם, הישיבה נעולה.

החלטה:

הנושא ירד מסדר היום.

יועברו הערות לראש העיר ובמידה ויידרש הנושא יועבר לאישור בסבב טלפוני.

מר ליעד אילני
מ"מ ראש העיר וי"ר הקואליציה